

Mindretallet (Langt) under Nr. 15—21 og Nr. 4 (s. Bet. Sp. 372—376 og Sp. 370), af Justitsministeren under Nr. 2 og 3 (s. ovenfor Sp. 3748—49), af Millen og R. Petersen Forslaget under Nr. 2 til § 22 (s. ovenfor Sp. 3752) og af Tscherning (s. Bet. Sp. 477—478).

Ordføreren: Mine Herrer, det første Endringsforslag, der er stillet til § 19, gaaer kun ud paa, hvad der ogsaa er Lovudkastets Mening, bestemt at udtale, at Udskrivningen skal ske igennem Justitsministeriet. Den 3die Post i Paragraphen er foreslaaet at skulle udgaae og dernæst en anden stillet istedet, hvor efter Følgeordenen bliver, at først kommer den Forlobs-Udskrivne, dernæst den Frivillige og endelig de med de lavere Ledtrækningsnummere fremfor dem med de høiere. Dette er ikke nogen væsentlig Forandring og tjener kun til at erindre om, at de Forlobs-Udskrivne skulle gaae foran de Frivillige. Det næste Forslag er ikke Andet end en Redaktionsforandring; i anden Linie udgaae Ordene „ved Fordelingen henføres under det for Aarets Udskrivning bestemte Antal“, og istedetfor sættes „udskrives“. Det næste Forslag gaaer ud paa, at efter Ordet „udskrives“ tilføies „og tildeles en Afdeling“. Dette er gjort, fordi man ikke ønskede, at der til Hæren skulde udskrives Mandstab, som man ikke havde Brug for; men Krigsbestyrelsen maatte kunne optage det i en bestemt Afdeling, for at det kunde staae til dens Raadighed. Paa den anden Side har man meent, at den Indskrænkning, at saadant Mandstab, naar 2 Aar ere forløbne, ikke mere kunde udskrives, ikke burde finde Sted i Krigstid, og man har derfor tilføiet „i Fredstid“ imellem „ikke“ og „mere udskrives“. Jeg kommer nu til et Endringsforslag, som jeg for mit Bedkommende ikke kan tiltræde. Det er det, der er stillet til § 21, og som gaaer ud paa, at i 1ste Post udgaaer fra „og kan“ i 3die Linie Resten af Punktummet og næste Punktum, og istedetfor sættes: „dog saaledes, at det i de sidste 4 Aar i Fredstid ikke kan indkalbes til Tjeneste og kun een Gang til Dvælse“. Det forekommer mig nemlig ikke at være heldigt i en Værnepligtslov at give Organisationsbestemmelser, og det maa

denne ansees for, om den end i Realiteten ikke vil faae nogen Betydning. Jeg maa for mit Bedkommende anbefale det høitærede Thing, at antage det Underendringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgfreds (Beck) og lyder saaledes: „kun indtagelsesviis kan indkalbes til Vaabenøvelse“. Hele Forfjellen bliver den, at medens Udvalgets Fleertal vil slaae fast, at Mandskabet i de sidste 4 Aar kun een Gang kan indkalbes til Dvælse, foreslaaer det ærede Medlem, at det kun indtagelsesviis kan indkalbes til Dvælse. I Almindelighed vil dette slet ikke skee; men man bør efter mit Skjøn ikke saaledes binde Krigsbestyrelsen, og man kan maafee endog ikke gjøre det uden at indgribe i en anden Forsamlings Ret; jeg vil derfor bede de Herrer, at antage den sidste Redaction, der for Mandskabets Bedkommende omtrent har samme Virkning, som den af Udvalgets Fleertal foreslaaede, men som har den Fordeel, at den ikke gjør et; om man vil, tilskyndende Indgrib i en anden Forsamlings Competence. Jeg forbigaaer de mindre Endringer, som mere nærme sig til Redaktionsforandringer, og som næsten alle i mere eller mindre Grad ere en Følge af det befarnede Mandstabs Stilling. Jeg kommer nu til det Forslag, der er stillet af Folkethingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgfreds (Müllén) og et andet æret Medlem, der begge ere Medlemmer af Udvalget, og som foreslaaer, at den Post, der handler om Officeressoppassere: „ingen Værnepligtig kan mod sin Villie befales at være Officeressoppasser“, skal forandres saaledes: „I Fredstid kan ingen Værnepligtig mod sin Villie befales at være Officeressoppasser, og i Krigstid kun, naar ikke Noget frivilligt dertil maatte kunne erholdes“. Det har forekommet Udvalgets Fleertal, at denne Forandring er for ubethelig, naar man først gaaer ind paa at røre ved denne Sag. I Virkeligheden vilde det jo være rettest, at denne Bestemmelse aldeles udelodes, saa at en Værnepligtig ligesaa lidt kunde fordre sig fritagen for at være Officeressoppasser som for enhver anden Tjeneste. Men da dette hører til den Art Bestemmelser, der have Opinionen imod sig, og man altid i Hæren kan faae Officeressoppassere — det er Noget, de Menige hellere end gjerne